

17 Когато се прочее сокруха, рече їмъ Пїлѣтъ: когò двѣма та їскате да ви ѡпѣстимъ: Варавва ли, їли Іисуса, който се говори Христосъ;

18 Защото знаеше, че ѡзависть го предадохъ.

19 И како седеше той на сдѣлище то, прати мѡ харь женѡ та мѡ, и говореше: немай никаква мешавина съ тоѡ праведникъ, защото много пострадахъ днесъ на сонъ заради него.

20 Я архїереи те и старци те нагласихъ народѡтъ, да испросѡтъ Варавва, а Іисуса да побѣдѡтъ.

21 Тогѡва ѡговори їгемвно, и рече їмъ: когò їскате ѡ двѣма та да ви ѡпѣстимъ; а они рекоха, Варавва.

22 Рече їмъ Пїлѣтъ; що прочее да сторимъ на Іисуса, който се нарича Христосъ; рекоха мѡ сички те распнатъ да бѡде.

23 Я їгемвно рече: каквò є злò сотворилъ; а они побече выкаха, и говореха: да бѡде распнатъ.

24 Я како видѡ Пїлѣтъ, че нищо не може да свѣрши, но пò много смѣненїе стѡва, зема, вода и оумь си рѣче те предъ народѡтъ, и рече: чистъ самъ ѡ кръвь та на-тоѡ праведникъ, вые ще да видите.

25 И ѡговориха сички те людїе, и рекоха: кръвь та негова нека кѡде на насъ, и на наши те чѡда.

26 Тогѡва їмъ ѡпѣстнѡ Варавва: а Іисуса кї и предаде їмъ го да го распнатъ.

27 Тогѡва воини те їгемнови, като земаха Іисуса на сдѣлище то, сокруха на него сичкиѡтъ полкъ воински:

28 И како го соклекоха, ѡблекоха го въ червена дрѣха:

29 И сплѡтоха вѣнецъ ѡ тѣриѣ, и тѣриха мѡ го на главѡ та: и въ дѣсна та мѡ рѡкѡ дѡдохъ трость: и клекнѡха на колѣна предъ него, и присмивахъ мѡ се, и говореха: радѡиса царю Іудейскїи.

30 И како го заплѡвахъ, земаха трость та и кїеѡ го по главѡ та.

31 И како мѡ се порѡгахъ, соклекоха мѡ червена та дрѣха, и ѡблекоха го пѡки въ дрѣхи те мѡ: и водѣѡ го да го распнатъ.

32 И како їзлѡзѣѡ, намериѡ человекѡ Кѡринейска, именовѡ Сїмѡна: и него натовариѡ да мѡ нѡси Кръстѡтъ.

33 Я когѡто дойдѡѡ на мѣсто нарицѡемое Голгѡѡ, коѡто ще да рече лѡбное мѣсто,

34 Дѡдохъ мѡ да пїѡ сѡѣтъ